

Mesélek Nektek

Szegény Beteg

Egyszer volt, hol nem volt egy Beteg, aki, igaz, hogy sokat szenvedett már, éppen jobban volt és gondolta, eljött a szabadulás ideje, de a mesei orvosai nem engedték szabadon, Hiába kérte a Beteg, hogy elég volt hagyják már pihenni egy kicsit, a válasz ez volt: Nem lehet! Van egy Protokoll és azt mindig, minden esetben be kell tartani, ezt a Betegnek tudomásul kell vennie. Nem vonhatja ki magát a Protokoll alól!

A Beteg, azonban, nem gondolta magát betegnek, és baromira unta, hogy állandóan Betegnek hívják és úgy is bánnak vele, állandóan CT-zik, meg MR-ezik, meg PEDCT-zik, majdnem olyan kiképzést kapott a rengeteg orvoslás során, hogy vizsgára kész orvosnak tarthatta magát. Már-már attól tartott, hogy elfelejti a saját nevét, mert a viziteken sorszámokat kapott, vagy éppen 59-es volt, vagy egyeske, ketteske, attól függően, hogy hol járt éppen az orvosi rengetegben.

Már a Beteg megszólítást is rühellte: Nem vagyok beteg, van nevem is, de akkor meglátta a kijelzőn az 1023-as számot és mennie kellett! Örület!

Ugye azt szokták mondani, hogy: Aki keres az talál! Így járt a mesei Beteg is szegény, mert mielőtt letelt volna a protokoll szerint három év, abban a pillanatban találtak egy vizsgálat során egy kis Vacakot, amire a Protokoll rámondta: Ez súlyos! Igen gondolta a Beteg, tényleg súlyos, nincs szabadság, kezdődik egy újabb három év előlről!

Összeült a Protokoll Konzílium, meghányták-vetették a dolgot, döntöttek: Kipróbáljuk a Honi Mesei Orvoslás

legújabb és legdrágább, TB által is támogatott, ultra szuper gyógymódot ezen a Betegen! Hurrá! Áttét van, nem operálunk, indulhat a PD1. Hát akkor legyen, működjön a Protokoll. És a beteg ment a kórházba, szúrták, többször is, hogy lehet-e PD1, azután meg azért, mert mehet a PD1. Gondolta a beteg, kibírom, legfeljebb kialszom magam!

De nem így történt! A zárójelentést készítő kis doktornó (már régóta nincs saját orvosa, mert mindegyik tovább állt, szomszédos, talán jobban fizető mesei tájra), új doktorka volt, de kedves aranyos, a Beteg bízott benne. Ő írt a Betegnek egy beutalót, bizonyos sugár kezelésre, mert az biztosan jót fog tenni annak a kis Vacaknak, talán összehúzza, talán nem fog annyira fájni, talán,... talán. Hát jó mondta a Beteg. Miért, nem akar? – kérdezte a Doktorka. Hát nem nagyon szeretném. – mondta a beteg. Jaj, jaj, hát az nem úgy van! Meglátja jót fog tenni, nagyon hatásos a PD1 kezeléssel együtt a sugár, kiegészítik egymást. Menjen csak el szépen a Sugaras Doktornóhoz és beszélje meg vele.

Szegény Beteg elballagott a Sugaras Doktornóhoz és megbeszélte vele. De azért ez nem így volt, mert a Sugaras Doktornó megnézte, megmérte, és azt mondta: Tessék velem jönni! Hová? Hát a kezelésre! Már most? Igen, miért nem ezért jött? De igen, mondta a Szegény Beteg és ment. Nem nagyon volt mit megbeszélni! És ment még 11 napon keresztül, minden nap. Gyanús volt neki a dolog, mert a kis Vacak begyulladt, izzott, mint a parázs, égetett, szúrt, fájt, minden nap rosszabb lett.

A Betegnek volt egy sejtése, próbálta elmondani, de nem hallgatták meg. Mi legyen? Mi legyen? Ennek a fele sem tréfa, gondolta a Beteg és elhatározta, hogy elmegy a Nagy Varázslóhoz, hogy kikérje a véleményét! Nehéz volt

megtalálni a Nagy Varázslót, de egy kis tündér segítségével sikerül neki. És a Varázsló hideg, esős, hajnalon fogadta. Nem igazolta a beteg sejtését! Elolvasta a Honi Mesei Orvoslás nagyjainak leírásait a betegről, majd lassan kinyilatkozta, írásos formában is átadta a Betegnek: Ez nem AZ! A Beteg nagyon csalódott volt, eddig bízott a Nagy Varázslóban, de most azt vélte látni, tapasztalni, hogy van a Nagy Varázslónál nagyobb hatalmasság is a Honi Mesei Orvoslás hatalma, bizony ennek a hatalmasságnak, még a Nagy Varázsló sem mert ellentmondani! A Szegény Beteg elkullogott, hogy tudna magán segíteni, mielőtt a Honi Mesei Orvoslás végezne vele? De nem jutott eszébe semmi! Járt tovább a sugárkezelésre.

Egyik este azonban kirázta a hideg. Reszketett, fázott, hidegebb lett kint, vagy leállt a fűtés, vagy mi történt, hogy ennyire fázik. Lehet, hogy lázas? Megmérte, valóban. Lefeküdt, magára húzta a takarót és aludt. Reggel belenézett a tükörbe és már tudta is, kitört rajta az: AZ! Tudtam, tudtam!

Bement a Honi Mesei Orvoslás birodalmába, megkereste a Sugaras Doktornőt és bemutatta magát. Meggyőződése volt, hogy a Sugaras Doktornő még sohasem látta az AZ-t, csak csodálkozva nézte.

Felkapta a telefont, közben megkérdezte, hogy ki a kezelő orvosa, Szegény Beteg csak azt tudta mondani, hogy utoljára egy Gesztenye Doktorka volt, de nem tudom.... Hát a Gesztenye Doktorka elment szakvizsgázni, Ő most pár hónapig nem lesz! Akkor nincs orvosom!- mondta Szegény Beteg. de addigra már csak a Sugaras Doktornő válaszát hallotta: Nem az a probléma, hogy nem írnék a Betegnek receptet, hanem az, hogy látta-e szakorvos, vagy nem?..... Jó, akkor felírom, amit a beteg mond! (És

letette a telefont.)

Egyébként az arca sem rebbent meg, nem küldte el a Szegény Beteget, hogy talán mégis jobb lenne, ha egy szakorvos tekintené meg az: AZ-t! Milyen gyógyszert szedett erre az AZ-ra? Antibiotikum? Igen. Használt magának? Igen. Mennyi ideig szokott tartani? Hát két-három hét, de tíz napig kell szedni a tablettát. Igen? Igen!

És a Sugaras Doktornő felírt a betegnek 20 darab (Nem elég 10 napig!) tablettát. Sugarazást azonnal leállította (Ugye mondtam, hogy nem is kellett volna! – gondolta a Szegény Beteg), elkészítette a zárójelentést, amelybe beleírta azt is, hogy a Beteg ne menjen az egy nap múlva esedékes PD1 csodakezelésre se, mert azt üzente a Szakorvosi Osztály!

A Beteg férje, aki eddig is, mindig is végig a Beteggel volt, eddig nem beszélt, nem szólt, most az mondta: Menjünk fel a Szakorvosi Osztályra. És mentek..

Bemutatkozott egy új kezelő orvoska, aki felhívta a Sugara Doktornőt. Beszéltek, majd kikeresett egy összefirkált kockás füzetből egy 10 nap múlva esedékes újabb dátumot, azzal a Szegény Beteget elbocsátotta!

Szegény Beteget nem vizsgálta meg senki, nem írták ki a hiányzó 10 darab gyógyszert, nem néztek bele a gépbe, hogy mit mutatott az első PD1 utáni CT. Olyan volt, mintha oda se ment volna a Beteg, pedig ez a Szakorvosi Osztály a betegségének kezelője, ha egyáltalán van a Betegnek olyanja az AZ-on kívül!

Mindez történt 2018. február-márciusában a Magyar Onkológiai Orvostudomány fellegrárában, a Kékgolyó utcai Kórház- és Rendelői Intézetben!

Budapest, 2018. 03. 03.